

Ozvala jste se?

Kolega byl tak hodný, že mi půjčil svoji smlouvu, a já šla za člověkem, který ji vytvořil. Nešlo mi o to, aby jemu strhli honorář, ale chtěla jsem, abychom oba dostali stejně. Dotyčného, což byl muž na vysokém postu v jistém kulturním stánku, jsem se zeptala na důvody. Vtipné na tom bylo, že v té době jsem ještě nebyla vdaná, u svého příjmení jsem neměla koncovku -ová a dokonce jsem jako Hořejší na sebe četla divadelní kritiku, kde o mně psali jako o muži.

Jak to dopadlo?

Ten šéf se mi omluvil s tím, že je to tak nastavené, ale já trvala na svém. Nejen kvůli sobě, ale i proto, aby se to nestávalo dalším ženám po mně. Řekla jsem, že pokud s tím něco neudělají, že o tom budu veřejně mluvit, a nakonec se to srovnalo. Nejsem ta, která tepe do všeho, spoustu věcí nechávám být a snažím se v nich najít to dobré, ale tohle bylo trapné a nehorázné.

Je v některých oblastech akceptovatelné rozdílné odměňování žen a mužů?

Zcela určitě, třeba ve sférách, kde muži podávají větší výkony vzhledem k tělesné konstituci. Není sporu o tom, že mají větší sílu. Litovala jsem chudáka poslance Evropského parlamentu, který byl vytrestán za to, že řekl, že muži jsou silnější než ženy. Nevnímala jsem to v obecném slova smyslu, ale že mají větší fy-

zickou sílu. Ale jinak rozdíly v odměňování akceptovatelné nejsou.

Přesto ale stále panují. Proč to tak je?

Dnešní dobu velmi zajímavě charakterizovala Agnieszka Holland, když ji nazvala poslední válkou bílých mužů. Já mám muže ráda, zejména když se umí chovat, jsou velkorysí a skvělí, ale některé jejich chování mi vadí, kritizuju ho a pak vypadám jako fanatická feministka.

si třeba zkusí být skutečným otcem. To je až dojemné pozorovat ho. V momentě, kdy zjistí, že je schopen utiřit dětský pláč, být s dítětem v nemoci, prožít s ním nepohodlí, najednou získá úplně jiné sebevědomí.

Zkusil tohle váš manžel?

Jak co, Michal hlavně není ten typ muže, který vede šovinistické poznámky, on je velkorysý. Nebyl táta na mateřské, to ne, ale zkouší jiné

Je až dojemné pozorovat muže, když se pokusí udělat něco v „ženské“ sféře, když si třeba zkusí být skutečným otcem.

Povídejte.

Muži vědí, že nesmějí být macha, a nechovají se tak, ale někteří pak k ženám přistupují blahosklonně a dávají jim najevo, že jim vlastně ze své dobré vůle něco umožňují. Jako když v hračkářství kupujete dítěti hračku. Tohle je mi líto, zároveň mám vztek a považuju to za výraz jejich zoufalství, který souvisí s tím, že se bojí o své pozice.

Co se s tím dá dělat?

Vždycky mám velkou radost, když vidím, že se muž pokusí udělat něco v „ženské“ sféře, když

věci. Když se mu podaří Julinku něco nového naučit, tak se k němu dostává právě to, o čem mluvím, to odlišné sebevědomí. Muži už ho nemusí získávat se zbraní v ruce, ale i jiným způsobem.

Čekává vás teď náročné období – práce, dcera v první třídě, prezidentská kampaň. Těšíte se na následující měsíce, nebo se spíš obáváte?

Já se těším, bude to nová a určitě zajímavá etapa mého života. Uvidíme, co přinese. ●

eva.ticha@mfdnes.cz

Děti a kapesné: jak je naučit hospodařit?

DÁVAT DĚTEM KAPESNÉ, NEBO NE? MY SE PŘIKLÁNÍME SPÍŠE KE Kladné odpovědi. Děti se budou s penězi setkávat celý život – čím dříve se naučí hospodařit a zodpovědně přistupovat k financím, tím lépe. Připravili jsme pro vás několik rad, jak situaci zvládnout a vysvětlit dětem hodnotu peněz.

Kdy začít? Experti se domnívají, že vhodný je nástup dítěte do první třídy základní školy. V ten čas je dítě zvědavé a o vše se zajímá, využijte toho tedy třeba v obchodě, kdy se domáhá nákupu sladkostí či drahé hračky a vysvětlete mu hodnotu peněz.

Výplatní den – pro vás i pro dítě

Pokud už se dítě začalo o peníze takto zajímat, je čas dát mu jeho vlastní. Pro prvňáčka stačí pár desítek korun týdně, rozhodně by se nemělo jednat o stokrouny. „Stanovte pevný den, kdy dítěti peníze dáte. Padesátikorunu mu tak předáte vždy v pátek – držte se toho, že jiný den to prostě nebude,“ doporučuje Roman Müller, analytik spotřebitelského financování společnosti Home Credit.

Na druhém stupni již můžeme zkusit rozšířit dítěti obzory a svěřit mu v navýšeném kapesném i peníze na obědy a tramvajenku. Zároveň můžete přejít na měsíční kapesné, takže syn či dcera už musí s částkou trošku hospodařit. Pak se dítě naučí i větší zodpovědnosti. Hlavně v případě, kdy mu peníze nevystačí a přijde za vámi s prosíkem. Co pak? V prvních několika případech asi není co řešit, dítě poučte a částku mu

dejte. Přece jen se to teprve učí. Ale co když se situace opakuje? Půjčte mu, kolik potřebuje, aby nejezdilo na černo nebo ve škole nehladovělo, a domluvte si splátkový kalendář. „Tato metoda vedení k finanční zodpovědnosti funguje i v případech, kdy dítě zatouží třeba po nákladnější hračce, na kterou nemá. Nastavte si splátky, důsledně trvejte na jejich dodržování. A za splacení, které povede až k finančnímu vyrovnání, dítě pochvalte,“ podotýká k otázce možnosti splacení Müller.

Kdo šetří...

U starších dětí, zejména adolescentů, se pochopitelně připravte na vyšší výdaje. Módní oblečení, kredit do mobilu, vstupné na koncert. Tady už se ale vaše možnosti rozšiřují. Motivujte děti k brigádě, a to i předtím, než dosáhnou patnácti let. Třeba větší sezonní úklid na zahradě si odměnu zaslouží. „U malých dětí jsme asi smíření, že peníze hned utratí – s těmi staršími ale promluvte o šetření a motivujte je. Domluvte se s nimi třeba na tom, že když si na léto ušetří polovinu částky na jazykový kurz v zahraničí, druhou polovinou přispějete vy,“ říká Müller.